

РЕШЕНИЕ

№ 11331

гр. София, 23.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1766** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба с вх. № 3929/03.02.2026 г. на З. А. М., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., чрез адв. Т. Л. САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ап.1 срещу решение № 28 Х/ 22.01.2026 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) последващата му молба с вх. № КП – 01-3 от 05.01.2026 г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.
С жалбата са наведени твърдения относно незаконосъобразност на оспореният акт, поради допуснати при постановяването - му съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалния закон. Сочни, се че административният орган не е взел предвид изложените в молбата на чуждия гражданин нови факти, които не са били обсъждани в предходното производство, а именно – основателен страх за живота и сигурността му поради влошената обстановка в страната и военните действия, които се водят там. По този начин и като не е събрал допълнително доказателства по изложените факти относно произходът на чуждият гражданин и не е обсъден региона в С., от който е търсещият закрила, извършена преценка от издателя на отказа е посочена като необективна и не безпристрастна. Оплакванията са, че не е извършана и задълбочена оценка на всички относими факти свързани с държавата на произход вкл. законовите и подзаконовите актове на държавата по произход. С тези доводи от съда се иска да отмени Решение № 28 Х/ 22.01.2026 г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ – МС, и да върне преписката на административния орган с указания за

разглеждане на последващата молба на жалбоподателя по общия ред в производство за международна закрила.

В с.з. жалбоподателят се явява лично, представлява се и от адв. Л.. Поддържа жалбата лично и чрез адв. Л., като иска от съда отмяна на обжалвания акт като незаконосъобразен. Сочи решение на ВАС постановено по подобен случай. Представя Удостоверение за съобщаване на задочни решение издадено от министерство на правосъдието – отдел: Военен съдия в провинция Х..

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ, чрез процесуалния си представител юриконсулт Г., оспорва жалбата с писмен отговор по нея, с който представя становище по делото. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването, тъй като в конкретния случай не са налице нови обстоятелства, като изложените от молителя обстоятелства не са подкрепени с доказателства, както и не представляват нови факти, настъпили след приключване на първото производство. С тези аргументи иска от съда да отхвърли оспорването и да потвърди решението като правилно и законосъобразно. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, от фактическа страна установи:

Първото искане за закрила на З. А. М., [дата на раждане] в С., [населено място], гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН] е с молба от 30.09.2024г. заведена в РПЦ-Х. с вх. № 3860. На 30.09.2024 г. той е регистриран с Регистрационен лист рег. № УП-34892/30.09.2024 г.. Тъй като не е представил документ за самоличност личните данни на чужденеца са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като не е представил документи за самоличност.

В проведеното интервю на 17.10.2024г. търсецят закрила чужд гражданин е посочил, че няма проблеми относно принадлежността си към етническата група – тъй като е арабин. Няма проблеми и относно религията, която изповядвал – като мюсюлманин сунит. Няма проблеми с властите но е търсен за казарма. Не е членувал в политическа организация и е учил до девети клас с професия железар. Основният довод с който е мотивирал молбата си е нежелание да ходи в казарма, и с несигурната обстановка в С., трудния живот там. Близките му – родителите и тримата му братя останали в С. и нямали проблеми, като останали там поради липсата на материални средства, за да напуснат С..

Председателя на ДАБ при МС с решение № 1771 от 17.02.2025 г. е отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България на З. А. М.. В резултат от съдебно обжалване с решение № 3700/11.04.2025 г., по адм. дело № 594/2025г., Административен съд - Хасково е отхвърлил жалбата на сирийския гражданин, потвърдено с Решение № 9557/10.10.2025 г. по адм. дело № 5460/2025 г. на Върховният административен съд на Република България.

На 05.01.2026 година от З. А. М. е депозирана в ДАБ при МС последваща молба с искане за закрила, регистрирана с вх. № КП-01-3/05.01.2026г. (л.46). В същата жалбоподателят се позовава на възможността последващата молба да се основава както на нови факти, възникнали след приемането на решението по предходната молба, така и на факти, които са били представени за първи път от кандидата. Обстоятелствата, на които обосновава същата са предимно опасения за страх от сегашните управляващи в С., тъй като бил определен като привърженик на предишния режим и ескалиращата несигурност в С. заради продължаващите раздори в между различните фракции – привържениците на старите и новите управляващи, кюрдски въоръжени

сили, терористични групировки ИДИЛ и външни участници като република Турция и И., които нанасяли удари върху цивилното население на Сирийската арабска република.

На молителя е изпратено съобщение с информация, относно процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила (л.39).

С обжалваното Решение № 28-Х/ 22.01.2026г. интервюиращият орган, на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ е отказал да допусне за разглеждане по същество последваща молба за закрила, като е основал отказа си, че в нея чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Интервюиращият орган е обсъдил бежанската история на чуждия гражданин, включително и факта, че семейството му се намира все още там и въпреки, че селото му Б. се намира под контрола на новата власт баща му и майка му, както и тримата му братя нямали проблеми, анализирал е молбата и в светлината на актуалната обстановка в С.. С решението си интервюиращият орган е приел версията в постъпилата последваща молба за недостоверна, защото същата не се подкрепя от останалите събрани по административната преписка доказателства. Изложените мотиви са обосנוвали крайния му извод, че молителят не сочи нови релевантни обстоятелства за своята бежанска история и за държавата си по произход, и че при едно евентуално завръщане на кандидатът за международна закрила в родината му, това не би довело до неблагоприятни последици за него.

В хода на съдебното производство се представиха следните писмени доказателства:

От жалбоподателя: Копие от задочна присъда издадена от Министерството на правосъдието-отдел: Военен съдия в провинция Х. № 945794/16.12.2025г. на арабски език с превод на български език (л.212).

От ответника: – Справка с вх. № МД-02-56/18.02.2026 г. (л.192).

От представителството на ВКБООН в България – Становище от 26.02.2026 г. по адм. дело № 1766/2026 г. по описа на АССГ (л.200-211).

По реда на чл.176 ГПК жалбоподателят направи изявление, в което заяви, че според него С. е несигурна държава и там ежедневно има случаи на убийства. Излага опасения, че при евентуалното си завръщане там ще има лични проблеми, тъй като съгласно представената призовка го чака осем години затвор и голяма финансова санкция, съгласно издадената присъда от „Военната армия“ на [населено място]. Снабдил се с документа, чрез неговите родители, които го получили и му го изпратили, не разполага с оригинал на документа.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорваният акт е връчен на адресата си на 29.01.2026 г., а жалбата, въз основа на която е образувано делото, е постъпила в АССГ на 03.02.2026г.. Жалбата е подадена директно до съда в преклузивния срок по чл. 84, ал.2 от ЗУБ, подадена е от надлежна страна, срещу акт подлежащ на съдебен контрол и следователно е допустима.

Решение № 28-Х/ 22.01.2026г. на интервюиращ орган при ДАБ- МС е издадено от компетентен административен орган. Е. Д. Ч. - младши експерт в Регистрационно приемателен център (РПЦ)-гр. Х., е определен за интервюиращ орган на ДАБ-МС със Заповед № РД05-284/13.04.2022 г. на председателя на ДАБ-МС. Обжалваното решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 22.01.2026г., тринадесет работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 05.01.2026г. на ДАБ –МС – чл. 76б, ал.1 ЗУБ. Решението е издадено при спазване на изискуемата от закона писмена форма и е мотивирано с фактическите и правни основания за недопускане на молбата.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. В този смисъл подадената от З. А. М., молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ.

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуването да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ, на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ, на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. Съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ тези писмени доказателства трябва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които

са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело С-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

В представената по делото преписка не се установиха доказателства за нарушаване в настоящото производство на правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ. – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

В своята последваща молба за закрила З. А. М., се позовава на нови обстоятелства относно личното му положение и на такива, свързани с обстановката в страната му на произход. По отношение на личното си положение посочва, че действително е заплашен от сегашните управляващи, защото бил определен като привърженик на предния режим. Несигурността в С. и нейната ескалация след падането на режима на Б. А. навежда като промяна в обстановката в страната му по произход, именно заради продължаващите раздори между различни фракции - привърженици на стари и нови управляващи, кюрдски въоръжени сили, терористични групировки ИДИЛ и външни участници, като Република Турция и И., които нанасяли удари върху цивилното население.

Съдът намира, че правилно в хода на проведеното административно производство интервюиращият орган е изяснил обстоятелствата във връзка с общественно-политическата обстановка в С..

Към преписката е приложена справка относно С. вх. № МД-02-645/09.12.2025г., по делото е представена от ответника и нова справка с вх. № МД-02-56/18.02.2026г.. От справките и от общодостъпни източници се установява, че в края на 2025 г. и началото на 2026 г. кюрдите са загубили ключови позиции в А. /провинция Х./, отстъпвайки територии на сирийската армия и подкрепяните от Турция сили. Посочено е, че в С. не се наблюдава съществена промяна в общественно-политическия живот в страната след свалянето на режима на Б. А., която да оказва негативно въздействие върху гражданите. Тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. От информацията става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Очертани са тенденции по-скоро положителни относно общото положение в С.. Редица страни, сред които САЩ, Великобритания, Франция, Катар, осъществяват контакти с новата власт, като показват явно изразяване на воля за установяване на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя. От изявленията на лидерите на водещите държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза.

Относно областта, в която се намира селото на жалбоподателя – провинция И., информационната агенция Elana отбелязва че ситуацията със сигурността в провинцията се е променила значително след падането на режима на Б. А.. Военното присъствие е преместено временно в ключовите стратегически райони в А., Х., Д., Л. и Т.. Провинция И. е разделена на пет административни окръга (Ал Маара, Ариха, Х., И. и Д. аш Шугур), които са допълнително разделени на общо 26 под окръга. Столицата на провинцията е [населено място]. Към март 2025г. населението там се изчислява на 2 848 168 души, включително жители вътрешно разселени и завърнали се от чужбина лица, според оценки на Международната организация по Миграция. За сравнение към март 2025г. населението на И. се изчислява на 3 179 920 души. Преходното правителство на С. няма християнско представителство и е съставено предимно от министри, които преди това служат в правителството на администрацията, управляващи провинция И.. От редица медии се съобщава и за военната намеса в С. от страна на И.. Действително, И. преследва цел - да раздели населението, за да отслаби С., като се намесва и в отделни конфликти между малцинствени групи, на която цел обаче се противопоставят страните от Залива, както и САЩ, които искат да запазят С. стабилна и обединена и при възможност да предотвратят т.нар. "прокси" конфликти. В допълнение следва да бъде посочено, че към настоящия момент се водят преговори между И. и С., чиято оценка е по-скоро положителна, в посока да се постигне споразумение за сигурност.

Спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочат справките, вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя териториален обхват, характер и интензитет като представляващи самостоятелно основание за допустимост на молбата на жалбоподателя, вкл. и с оглед бежанската му история, не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт. Съществуването и действието на различни въоръжени групировки на територията на С., вкл. и на "Ислямска държава", не е ново обстоятелство, тъй като за това има данни и преди напускането на молителя на страната по произход. Последвалите събития след идването на молителя в България имат по-скоро положителни последици, като макар и ситуацията да остава сложна, на още по-голямо основание тя не би засегнала негативно молителя, съответно – не е налице основание за допускане на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

В справката на ДАБ от 18.02.2026г. е посочено, че от инфографиката на Върховния комисариат за бежанците на ООН е видно, че от 08 декември 2024г. насам приблизително 1 413 967 сирийци са се завърнали в страната си по произход. Анализирано е поведението на ВКБООН, вкл. по отношение защита интереса на сирийския народ, полагане на усилия за икономическото възстановяване на страната, подобряване на здравеопазването и образованието, оказване на подкрепа при завръщането на милиони бежанци от гражданския конфликт в С.. В този смисъл не се доказва твърдението на жалбоподателя, че съществува опасност при доброволни завръщания в страната по произход. Дори и да се приеме, че някои от сирийците не са се завърнали доброволно, не става ясно как това оказва влияние върху личното положение на молителя, като на още по-голямо основание не представлява ново обстоятелство по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ.

ВКБООН подкрепя 605 завърнали се бежанци с логистична и транспортна подкрепа от граничния контролно-пропускателен пункт "Д." и на автогарите "С." и "С." след контролно-

пропускателните пунктове "Б. ал Хава" и Ал Салама до различни дестинации, включително Х., Х., И., А. и Провинция Д. (R. D.). ВКБООН и Световната продоволствена програма раздават готови за консумация хранителни кошници и високо-енергийни бисквити на 755 завърнали се лица на транзитните автогари в И. и А.. Предоставянето на парична помощ за завърналите се сирийски бежанци продължава, като 36 350 домакинства (116 675 души) са получили субсидии за завръщане, които да им позволят да покрият непосредствените си потребности. Възстановяването на повредени по време на конфликта къщи с цел осигуряване на завърналите се лица и на приемащите общности безопасно и достойно жилище, напредва в различни провинции, включително Д., където са възстановени 109 повредени къщи, Д. ал Зор (възстановени 163 къщи), К. М. в Л. (възстановени 100 къщи) и А. (възстановени 300 къщи). Правни услуги са предоставени по множество канали, за да се отговори на потребностите на завърналите се бежанци, свързани с гражданските документи и правните въпроси. Както и през предходните седмици, доброволните връщания на сирийци от Турция продължават в провинциите и през седем гранични пункта: "Д."/ "Б. ал Хава, "Я. "К.", "О."/ "Б. ал Салама", "К." "Д." и "А."/ "Тел А.", както и "З." "Д." и "Ч."/ "Ал Рай", които са отворени отново за проекта VolRep.

Понастоящем ВКБООН наблюдава връщанията на 425 000 сирийци в 23 офиса на Провинциалната дирекция "Управление на миграцията" (Provincial D. of M. M., PDMM) в 22 турски провинции и на шест гранични пункта в югоизточната част на страната. ВКБООН присъства и на летищата "И." и "С. Г." в И., както и на летище "Е." в А.. Доброволните връщания от центровете за временно настаняване "А. С." и "М." също се наблюдават ad hoc, когато турските власти поканят представители на ВКБООН. Основните причини за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семействата. Други причини включват носталгия, трудности при достъпа до жилище, възстановяване на собствеността, ограничена хуманитарна помощ и необходимост от работа. Повечето завърнали се лица се насочват към провинции в С. С., като А., И., Д. и Х. са сред най-честите дестинации.

Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С. административният орган е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила. Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 8 и чл.9, ЗУБ въз основа на информацията за държавата на произход на търсещия закрила, съдържаща се в общоизвестни надеждни източници. В случая не е установил спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания, че единствено на основание присъствието си на територията на С., той ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна на предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за допуснати процесуални нарушения. Административният орган е обсъдил обстановката в страната на произход на молителя и е постановил акта си в рамките на законово установената процедура. Преценката е извършена единствено за целите на допустимостта и не представлява произнасяне по същество, което да изझे компетентността на Председателя на ДАБ.

В разглеждания казус с последващата молба от страна на чуждият гражданин не са представени нови документи, като чуждият гражданин е навел само нови твърдения, имащи отношение към правото му да получи международна закрила, които не са дали

основание молбата му за закрила да бъде повторно разгледана по същество. Но в настоящото производство чуждият гражданин търсещ закрила представя: Копие от задочна присъда издадена от Министерството на правосъдието- отдел: Военен съдия в провинция Х. № 945794/16.12.2025г. на арабски език с превод на български език (л.212). От представеното ново доказателство е видно, че относно лицето З. А. М. – С. с решение № 648252/16.12.2025г. на Военен съдия в провинция Х. е прието, че същото е политически издирван и е осъдено на лишаване от свобода за срок от 8 години, поради принадлежността си към партията БААС, за лоялност на режима на А. и изпълнение на задължителна военна служба в полза на предишния режим, както и поради противопоставяне на идеологията и системата на управление на новото управление, установено в момента в С.. На жалбоподателя е наложена и парична глоба в размер на 150 000 сирийски лири. Този документ сочи на заявени в молбата нови обстоятелства свързани с личното положение на жалбоподателя. Видно от документа същият е издаден от Министерство на правосъдието – военен съд в провинция Х. а поставеният кръгъл печат долу в левия ъгъл на документа е посочено, че е поставен печата на Министерство на правосъдието, следствен отдел в провинция Д.. Двете провинции-области са две различни области от общо 14-те административни области в С.. Едната Х. се намира в западната централна част на страната, Д. се намира южно от [населено място] а жалбоподателя сподели в настоящото производство и от представените по делото доказателства от неговото лично интервю, че селото, в което живеел се наричало [населено място] и се намирало в област И.. Тези обстоятелства и възможността такъв вид документ да бъде издаден от друга област, в която не живее жалбоподателят следва да бъдат изследвани от органа издал обжалвания акт.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите-членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане, тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила –разглеждането на молбата следва да продължи /чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32/.

Новите факти от значение за делото по смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК са факти от действителността, които имат спрямо спорното правоотношение значение на юридически и доказателствени факти, които са от значение за решаване на делото. Ето защо независимо от обстоятелствата относно това, че пред административния орган не са представени всички нови документи от жалбоподателя, от значение е установяването по делото на относимите факти и обстоятелства от значение за издаване на решението на органа относно търсената закрила.

При преценката за съответствие на акта с материалния закон, установеното по делото следва да бъде взето предвид, съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК. Съгласно правилата на чл. 142 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му (ал. 1), но ако до приключване на делото се установят нови факти от значение за делото след издаване на отказа те следва да се вземат предвид от съда (ал. 2). В случая наличието на ново-представен документ е именно такъв, който посочва нови факти и обстоятелства от значение за делото и макар и отказът, разгледан към издаването му да е бил законосъобразен предвид изложеното по-горе, тези нови факти следва да бъдат зачетени.

С оглед представеното ново доказателство жалбоподателя е посочен лице, което е

свързано с бившето правителство на С., поради принадлежност към партията Баас. Актуалната информация по отношение на страната на произход на кандидата показва, че ново-наведените от него обстоятелства не само са релевантни към преценката дали кандидатът отговаря на условията за предоставяне на международна закрила по силата на Директива 2011/95, но и в значителна степен увеличават вероятността той да отговаря на тези условия. Тези твърдения следва да бъдат предмет на изследване и преценка в производство по общия ред, вкл. с гаранцията да се проведе ново интервю с кандидата, в което да се изяснят противоречията в бежанската му история.

Относно автентичността на ново-представените документи следва да се има предвид тълкуването, дадено в Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid по дело C-921/19 (т.44.46), според което всеки документ, представен от кандидата (молителя) в подкрепа на молбата му за международна закрила, трябва да се счита за елемент от нея, който следва да се вземе предвид в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 2011/95, и следователно невъзможността да се установи автентичността на този документ или липсата на какъвто и да е източник, подлежащ на обективна проверка, не може сама по себе си да обоснове изключването на такъв документ от разглеждането, към което решаващият орган е длъжен да пристъпи съгласно член 31 от Директива 2013/32. Затова, що се отнася до последваща молба, недоказаната автентичност на даден документ не може да доведе автоматично до недопустимост на тази молба, без да се разгледа въпросът дали този документ представлява нов факт или нов елемент и евентуално дали той увеличава в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Както по същество отбелязва генералният адвокат в точка 62 от заключението си, подобно тълкуване се потвърждава от обстоятелството, че съгласно член 31, параграф 8, буква д) от Директива 2013/32 дори представянето на невярна информация обосновава отхвърлянето на молба за международна закрила само ако прави тази молба неубедителна, което предполага преди това тази информация да е била приета за допустима и да е била разгледана от компетентния орган.

В тази връзка съдът следва да съобрази и целта на производството по чл. 76б от ЗУБ, която е да се даде възможност за закрила на тези лица, които имат нови съществени данни или за страната по произход, или свързани с личното им положение – да получат своевременно разглеждане на тези заявени обстоятелства. Наличието на неизследвани до момента факти за личното положение на чуждия гражданин налага изясняването им в рамките на лично интервю. Именно в хода на това разглеждане, на основание чл. 142, ал. 2 от АПК, административният орган следва да вземе предвид новите факти от значение за делото, които са осъществени след постановяване на обжалваното решение. След преценка на произхода и достоверността на представените доказателства, следва да бъде извършена и повторна задълбочена преценка относно наличието и основателността на опасенията на кандидата от преследване, като се отчете евентуалния произход на преследването, неговите причини, респективно дали то води до нарушаване на основни права на човека, и закрилата, която може да бъде получена от жалбоподателя от държавата му по произход.

В конкретния случай предвид наличието на данни, съдържащи се в представен документ – доказателство от страна на жалбоподателя и твърдени нови обстоятелства от съществено значение относно личното положение на жалбоподателя, дали действително е налице основание за предоставяне на закрила е въпрос, който следва да бъде разгледан в общо производство по

същество.

По изложените съображения, съдът приема, че оспореният отказ е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 5 от АПК, поради което следва да бъде отменен. Предвид естеството на административния акт, съдът не може да реши спора по същество, поради което, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган за ново произнасяне, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 87 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба З. А. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] в С., **решение № 28 XI/ 22.01.2026 г.** издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на осн. чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с вх. № КП – 01-3 от 05.01.2026 г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

ИЗПРАЩА делото като преписка на компетентния орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за ново разглеждане и произнасяне по последваща молба с вх. № КП – 01-3 от 05.01.2026 г. на ДАБ-МС, подадена от З. А. М., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., при изпълнение на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: